

УДК 615.84:616-001-008-089:355

Ковальова А.А.<sup>1</sup>, Сніцар Є.В.<sup>2</sup>, Худецький І.Ю.<sup>3</sup>

<sup>1</sup> старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

<sup>2</sup> студ. гр. УФКСз-221м НУ «Запорізька політехніка»

<sup>3</sup> проф. НТУУ «КПІ ім. Ігоря Сікорського»

**ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ТРАДИЦІЙНИХ ТА  
ЕЛЕКТРО-ТЕРМОХІРУРГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ  
ВОГНЕПАЛЬНИХ ПОРАНЕННЯХ ТА БОЙОВИХ ТРАВМАХ**

Під час війни лікування вогнепальних поранень та бойових травм є актуальною проблемою військової медицини та громадської системи охорони здоров'я. Особливо тяжкими є проникаючі рани, при яких пошкоджуються внутрішні оболонки черевної і грудної порожнини, внутрішні органи м'язові та кісткові тканини. Успішність лікування та подальшої реабілітації даних

типів пошкоджень залежить від оперативного втручання. У ході традиційного оперативного втручання та подальшої післяопераційної реабілітації виникає цілий ряд проблем та складностей, таких як: інфікованість рани, тривалість операцій, значні втрати крові під час оперативного втручання, проблеми з загоюванням післяопераційних швів. Для вирішення проблеми ефективної оперативної допомоги пацієнтам з вогнепальними пораненнями та бойовими травмами є необхідним вдосконалення методів надання допомоги пацієнтам, шляхом застосування новітньої апаратури, інструментів і технологій.

Метою даної роботи є порівняння методів, інструментів та технологій для вирішення проблеми ефективної оперативної допомоги пацієнтам з вогнепальними пораненнями та бойовими травмами для:

- визначення методу з меншою тривалістю операцій;
- визначення методу з меншою втратою крові під час оперативного втручання;
- визначення методу з кращим загоюванням післяопераційних швів.

Отже, визначені критерії оцінки ефективності оперативного втручання для пацієнтів з вогнепальними пораненнями та бойовими травмами

1. Тривалість оперативного втручання при подібних вогнепальних пораненнях та бойових травмах;
2. Ліквідація мікробного забруднення;
3. Видалення мертвих тканин;
4. Кількісні втрати крові під час проведення операцій пацієнтам з однотипними пораненнями;
5. Тривалість загоювання післяопераційних швів та тривалість реабілітації у післяопераційний період.

Методом аналізу наукових праць з тем ефективності традиційних та електро-термохірургічних технологій визначено ряд критеріїв та проведено порівняльний аналіз.

Тривалість оперативних втручання та кількісні втрати крові, при використанні електро-термохірургічних технологій скоротились завдяки практично безкровному роз'єднанні м'яких тканин при лапаротомії, мобілізації внутрішніх органів, максимально зберігаючи їхню функціональну активність.

При санації рани з використанням електро-термохірургічних технологій більш ефективно проводиться видалення мертвих тканин, згущень крові з метою профілактики інфекцій в рані та створення позитивних умов для швидшого загоєння рани.

Тривалість загоювання післяопераційних швів, з використанням електро-термохірургічних технологій істотно зменшується, завдяки відсутності стороннього матеріалу в рані (нитки, скоби тощо) та вирішенню

проблеми імунної несумісності. Також зменшується вірогідність формування рубцевої тканини.

Застосування сучасних електро-термохірургічних технологій, які включають високочастотні зварювання та інфрачервоні конвекційні процеси дозволять скоротити тривалість хірургічних операцій (на 25–40 %), а в подальшому і термін лікування при вогнепальних пораненнях та бойових травмах.